

СТАНОВИЩЕ

от проф. дпн Румен Иванов Стаматов

Варненски свободен университет „Черноризец Храбър“

по конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“

във Варненски свободен университет „Черноризец Храбър“

В конкурса за „доцент“, обявен в ДВ, брой 7 от 2023 г. за нуждите на Варненския свободен университет „Черноризец Храбър“ като единствен кандидат участва д-р Офелия Кънева. Определен съм като член на научното жури на конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“ в /област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки (без 3.6. Право), професионално направление 3.8. Икономика. Представените от д-р Офелия Кънева справки и научни публикации дават възможност да се прецени както нейната професионална работа, така и основните ѝ научни интереси. Комплектът от материали е в съответствие с Наредба № 3 за академичния състав на ВСУ „Черноризец Храбър“.

Кандидатката е приложила издадени след защитата на образователната и научна степен „доктор“ хабилитационен труд, книга, студии и статии, публикувани в академичния печат както и доклади от участия в престижни научни конференции. Трудовете на кандидатката са високо оценени от професионалната колегия. Посочени са и цитирания по тях.

Д-р Офелия Кънева завършва специалностите „Управление на социални организации“ и „Управление на човешките ресурси“ във СУ „Свети Климент Охридски“ през 2001 год. и през 2002 год. магистърската си степен отново в СУ „Свети Климент Охридски“, Защитава докторска дисертация през 2020 год. в програмата „Управление на образованието“.

Професионалната биография на д-р Офелия Кънева е впечатляваща – председател на ДАЗД, Координатор на проекти, преподавател, анализатор в „Агенция ОЗОН“, главен директор на главна дирекция „Услуги по заетостта“, заместник кмет, главен експерт в Министерство на труда и социалната политика, експерт с международен опит в областта на управлението, както и преподавател с опит, за което свидетелства и провеждането на лекционни курсове в ПУ „Паисий Хилендарски“ – „Правна защита на детето на личността“, Лесотехническият университет в София в магистърска програма, и в Департамента за квалификация и професионално развитие на

педагогическите специалисти в ПУ. Лекциите и упражнения, които извежда са в областта на управлението.

Насочвайки се по същество към представените за участие в конкурса материали, ще започна от хабилитационния труд – „Публично-частното партньорство в училищното образование“. По своя замисъл и изпълнение в изследователския фокус са поставени проблемите и тенденциите на публично-частното партньорство като възможност в организирането на училищното образование. Трудът е изграден в три глави и заключителни думи. Двуделно структурирана, първата от тях – Същност и особености на публично-частното партньорство..., набелязва кризисното състояние на образованието и проблемите в управлението, както и причините за това. Привлечени са за целта автори с неоспорим авторитет и рефлексивна проникателност. Тук д-р Офелия Кънева, започвайки от критичния прочит на публично-частното партньорство, синтетично представя основанията за неговото полагане като възможност за преодоляване на проблемите и кризите в социалната и образователната сфера, доверявайки се на натрупаните изследвания и национални и чуждестранни практики. Отдавайки дължимото на „историята на публично-частното партньорство“, главата аналитично представя неговата правна рамка както и практиките, с които се реализира в различните социални и културни контексти. Виждането на д-р Офелия Кънева насочва към възможностите на публично-частното партньорства да се превърне в рамка за преодоляване на предизвикателствата, които се очертават пред социалната и образователна сфера. Което пък води до сблъсък с едно по-различно предизвикателство, свързано с „погледа“ към реализирането на публично-частното партньорство в училищното образование и неговите евристични възможности по посока на усиление на ефективността, която се тематизира чрез силните страни, академичните постижения, удовлетворението и благополучието. Така изследването достига до богатството от емпирични анализи, които удостоверяват отношението и нагласите на участниците в образователния процес (родители, учители, специалисти от публичния сектор и местна власт) към публично-частното партньорство. Втората и третата глава обхващат множество анализи, които проследяват отношението към възможностите на публично-частното партньорство да отговорят на предизвикателствата, отправени към образователната система в условията на сложни социални, икономически и технологични промени и доколкото тази форма на управление може да преодолее ограниченията по посока на частните инициативи и иновации и на ограниченията, произтичащи от съществуващите политики, образователни програми и нормативни документи в публичната сфера. За дълбочината на анализа свидетелства и опита да се осмислят и различните проблематизации с формите на контрол на всички равнища, което гарантира и

адекватното прилагане на публично-частното партньорство в сферата на образованието. Ако във втора глава обобщаващо са отбелязани особеностите на публично-частното партньорство, в следващата глава много по-детайлно са представени отношенията на различните субекти към възможности на изследвания феномен за подобряване на образованието на различните равнища на управление. Критичната рефлексия е насочена към осмисляне на отношенията между публично-частното партньорство и възможностите за създаване на иновативни програми, развитие на креативността и силните страни, за съхраняване на културната идентичност, благополучие и здраве, за организиране на свободното време, усилване на удовлетворението от учителската дейност, въвеждането на нови образователни подходи и технологии, прозрачност на управлението, съвместно управление, което е основано на диалогичността, в които учениците са „глас“, ефективно изразходване на финансовите ресурси в границите на наличния бюджет, което значително сменя „подозрителността“ към въвеждането на нови подходи при управлението на образованието. Постъпателно и последователно се обсъждат много от предизвикателствата, свързани с възможностите на публичния и на частния сектор в контекста на образованието. Многопосочността на емпиричните анализи, които улавят диалектичността на отношенията между публичното и частното партньорство, очертава възможностите за едно по-различно управление, на образователната сфера, в условията на темпоралните кризи, породени от ускоряването на технологиите, кризите в идентичността и икономическите и социалните предизвикателства. Хабилитационният труд се затваря от заключение, чиято уместност и перспективност откроява отговора дали е възможно управление, основано на сътрудничество между партньори от частния и публичния сектор. Офелия Кънева загатва подобна перспектива, обвързвайки я с модерните теории и опит.

Бих искал да отбележа академично прозрачния език на текста и подчертаната коректност в позоваванията и плътност на мисълта. Откроявам аналитичната компетентност на О. Кънева, зад която стоят многогодишен усвоен опит и професионална проникателност. Препрочитайки изследването се изкушавам да отбележа потенциала на този подход в развитието на силните страни на учениците, и преодоляването на разрывите между академичните постижения и гарантирането на субективното благополучие и щастие, което очертава и посока за едно бъдещо изследване. Бих искал да отбележа и монографичното изследване „Деца в процеса на вземане на решения“, което по своеобразен начин конкретизира условията за развитие на силните страни на децата и участието им търсенето на креативни решения в управлението на училищния живот, което е едно своеобразно разширяване на разглежданата проблематика. Предложените от д-р Офелия Кънева научни статии са с

подчертана насоченост към управлението. Статиите налагат представата за търсения, които по различни начини уплътняват разбиранията за управлението на социалната и образователната сфера. И тук също е проявена присъщата за О. Кънева научна добродетел: преди да изрече „своето“ отговорно да зачете „чуждото“ – мнения, подходи, критични анализи. От представените статии бих искал да открия посветените отново на темата за публично-частното партньорство (статии 9, 10, 11, 12, 13), които чрез емпирични анализи очертават евристичните измерения на този принцип. Групирани заедно, отбелязаните изследвания са насочени към проясняване на значимостта на публично-частното партньорство в образованието, въпреки всичките „все пак“, което издава и решимостта да се преодолеят съмненията като се потърсят достатъчно теоретични и емпирични доказателства за това.

Връщайки се към „Деца в процеса на вземане на решения“ бих искал да отбележа още, че това е своеобразен опит за продължаващо изграждане на добродетелите и на активна социална и морална позиция, като се използва образователни контекст. Което е и препотвърждаване на значението на детските инициативи и иновативни решения в изграждането на един по-гъвкав проект за развитие на децата.

Друг ориентир за изявите на О. Кънева е богатият преподавателски опит, зад който се откриват експертни познания от натрупания професионален опит в сферата на предприемачеството, социалните дейности и образованието. Бих искал да подчертая това съчетаване на преподавателски и професионален опит, както и на теоретичните познания и експертност, което е условие за адаптивно отговаряне на образователните изисквания. Затова обобщаващо ще отбележа, че О. Кънева покрива всички академични изисквания отправени към един университетски преподавател за изграждането на професионалната компетентност и идентичност на студентите, които ще потърсят реализиране в областта на образованието.

В заключение – прочитът на предложеното от О. Кънева за участие в конкурса оформя категорично впечатление за колега със солиден професионален опит и несъмнени изследователски възможности. Към тях ще добавя, ползвайки се от предимството на вече 5 годишната ни съвместна работа, че О. Кънева е не само отлично подготвен преподавател, умеещ увличащо да респектира аудиторията, а и човешки открит за всеки нуждаещ се от съвет и подкрепа. Колега, за когото взаимността не е служебна коректност, а добродетел, зареждаща със смисъл отреденото ни заедно време. Затова и като член на Научното жури убедено гласувам за заемането от Офелия Кънева на академичната длъжност „доцент“ по професионално направление 3. Социални, стопански и правни науки (без 3.6. Право), професионално направление 3.8. Икономика.

14.07.2023

Варна

изготвил становището:

(проф. д.н. Румен Стаматов)